

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

22 MEI 1985

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer A. Diegenant C.S. —

houdende subsidiëring van werken tot het oprichten
en/of verbeteren van private sportinfrastructuur

VERSLAG

namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische
en Didactische Vorming uitgebracht door de heer P. Breyne

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft tijdens 7 vergaderingen het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant C.S. houdende de subsidiëring van de private sportinfrastructuur besproken en na grondige amendering goedgekeurd.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer 1. Van Belle.

Vaste leden : de heren A. Bourgeois, P. Breyne, A. Diegenant, B. Franck, R. Peeters, F. Vanderborght ;
de heren E. Beysen, M. Decoster, 1. Van Belle, O. Van den Broeck ;
de heren J. Ramaekers, W. Seeuws, L. Van den Bossche ;
de heren A. De Beul, R. Declercq.

Plaatsvervangers :

de heren E. Desutter, C. Moors, M. Van Herreweghe ;
de heren W. Taelman, J. Vandermarliere ;
de heren V. Peuskens, G. Temmerman ;
de heer J. Somers.

Zie :

24 (1981-1982)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nrs. 2 tot 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Subamendement

Tevens werd binnen uw Commissie een werkgroep ad hoc opgericht die gedurende 3 vergaderingen het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. heeft besproken.

Algemene bespreking

De indiener licht zijn voorstel toe. Naast hetgeen in de memorie van toelichting is vermeld licht hij nog een aantal aspecten toe van zijn voorstel.

Het is uiteraard niet de bedoeling om commercieel ingestelde instellingen te subsidiëren. Bovendien wordt ook niet gedacht aan grootschalige projecten maar wel aan een veelheid van kleinere projecten.

Het voorstel kan ook een gedeeltelijke opvang van de werkloosheid meebrengen.

De indiener stipt ook aan dat de ideeën rond een dergelijk betoelagingsstelsel reeds bestaan onder meer in een decreet van de Conseil Culturel houdende subsidiëring van werken van kleinere omvang, terwijl ook een koninklijk besluit van 1967 voorzorg in een 50 procent betoelaging voor mobiele sportinfrastructuur.

Principieel gaat de indiener uit van een aantal beginselen zoals de subsidiariteit in de welzijnszorg, de responsabilisering van instellingen en personen en het trachtenmeeste doen met minder middelen.

Voor wie zijn deze subsidies nu in de eerste plaats bedoeld? Vooral voor de landelijk georganiseerde sportfederaties en hun afdelingen en dit voor werken van kleinere omvang zoals bij voorbeeld het renoveren van een trainingszaal, het sanitair bij een sporthal en dergelijke meer.

De kredieten moeten worden gevonden door 30 procent van de op de begroting voorziene posten voor infrastructuur te reserveren voor de uitvoering van dit decreet.

De bevoegde Gemeenschapsminister zou de ruimte worden gelaten om te bepalen welke delen van een ingediend project in aanmerking kunnen komen. De drempel is laag genoeg gehouden om initiatieven los te maken.

Een lid vindt dit wel een sympathiek voorstel, maar stipt aan dat er voor de sector sport een ernstige inspanning werd gedaan gedurende de laatste jaren, zodanig zelfs dat sommige streken overbedeeld zijn op dat vlak.

In het kader van de huidige doorgevoerde bezuinigingen is het moeilijk om nu zo een decreet te stemmen: de bestaande kredieten zijn reeds minimaal en moeten dienen om de tot stand gebrachte projecten operationeel te houden. Alleszins zou eerst en vooral een overzichtelijk plan moeten worden gemaakt van de bestaande sportinfrastructuur in Vlaanderen opdat een keuze in de prioriteiten kan worden gemaakt.

Een paar leden reageren negatief op het voorstel. Zij verwijzen daarvoor naar het zogenaamde rapport-Van Elslande (KUL) dat ettelijke jaren geleden werd gepubliceerd en waarin na uitgebreid onderzoek en studie werd gesteld dat men het beleid inzake sport moet afstemmen op de openbare sector. Er dreigt volgens deze leden met dit decreet terug te worden overgestapt naar een privatisering waardoor de gemeenschapsinfrastructuur minder leefbaar wordt of waardoor ze niet meer zal toegankelijk zijn voor allen.

Verder vragen deze leden zich af of het niet nodig is de voor-

naamste behoeften duidelijk te omschrijven. In sommige streken is er een oververzadiging en is gemeenschapsgeld gedeeltelijk afgevoerd naar privé-handen. Er stelt zich uiteraard ook de vraag wie van deze subsidies zal kunnen genieten. Er zullen veel gegadigden zijn en wie krijgt dan de voorrang? Verder vestigt een lid de aandacht op de toepassing van het Cultuurpact. Hierover is in dit decreet niets vermeld. Hij vreest ook dat eens de subsidies werden verleend voor het uitvoeren van werken, men later ook bijkomende subsidies gaat vragen in verband met het personeel dat deze infrastructuur zal bedienen. Het is dringend nodig om orde te scheppen in de gemeenschapsinfrastructuur voor de sport en de coördinatie met het onderwijs in dat verband op punt te stellen. (gebruik van sportzalen, zwembaden e.d.m.).

De Gemeenschapsminister stipt aan dat de begrotingsposten van of voor de sportinfrastructuur de laatste acht jaar vrij aanzienlijk zijn geweest met een piek van 419 miljoen frank in 1976 en een geleidelijke terugschroefing tot 243 miljoen frank in 1983.

Met de huidige filosofie van de nulgroei in de culturele sector vreest de Gemeenschapsminister dat er weinig ruimte is voor dergelijke op zichzelf lovenswaardige initiatieven. Men moet vooral streven naar projecten die zichzelf betalen en de huidige beschikbare schaarse financiële middelen dienen inderdaad om de tot stand gekomen infrastructuur goed te laten functioneren.

Een lid stelt dat het hier over een fundamentele discussie gaat met name over de rol van de overheid en die van de private sector. Men moet ervan uitgaan, aldus dit lid, dat de overheid niet zelf moet doen wat door anderen wellicht beter kan worden gedaan, vooral nu op dit ogenblik de openbare middelen zeer schaars zijn geworden.

De overheid heeft immers weldra zelf geen geld meer om haar eigen infrastructuur in stand te houden en spreker vindt dit een geschikt argument om dit voorstel volledig te steunen. Uiteraard dienen de voorwaarden zo te worden opgesteld dat de subsidies voor iedereen bereikbaar zijn. De kwestie van de tarieven van deze private infrastructuur moet worden bestudeerd in het kader van een totaalplan voor de infrastructuur en deze dienen te worden aangepast aan de nieuwe financiële situatie van de overheid en de bevolking. Als men de tarieven kunstmatig laag houdt, aldus dit lid, dan betaalt gans de gemeenschap meestal deficitaire projecten terwijl men juist er zou moeten over waken dat de infrastructuur wordt terugbetaald door die mensen die er specifiek gebruik willen van maken.

Een ander lid wil weten wat er op het ogenblik in het Waalse Gewest wordt besteed aan de hogergeciteerde subsidiëring van kleine infrastructuur. Hij stipt aan dat er geen nieuwe fondsen meer zijn om grootschalige overheidsprojecten tot stand te brengen en daarom verdient dit voorstel alle aandacht. Het stimuleren van de privé-sector kan immers de financiële noden van de overheid — vooral van de gemeenten — aanzienlijk verlichten.

De indiener stipt aan dat hij uiteraard principieel voorstander blijft om het huidige overheidsbeleid inzake sportinfrastructuur verder te zetten maar ziet zijn voorstel als de uiting van een nieuwe tendens waarover in 1981 tussen de meeste politieke partijen bij de indiening van het voorstel van decreet een consensus bestond.

Met dit andere beleid wil men dezelfde doelstellingen bereiken als voorheen, namelijk aan de behoeften inzake sportinfrastructuur te voldoen.

Met minder middelen hetzelfde trachten te doen, dat is de hoofdbedoeling waarbij het voorstel van decreet kan gezien worden als een correctief op het overheidsbeleid. Het zogenaamde rapport-Van Elslande legde de nadruk op de noodzaak om de al te liberale opstelling te corrigeren. De indiener vraagt verder dat de noodzakelijke middelen tot financiering van het voorstel worden gevonden via een nieuw artikel op de begroting van cultuur.

De Gemeenschapsminister van Cultuur legt de nadruk op de realisaties van de overheid. Inzake rij kssportcentra bij voorbeeld ging men van nul naar 28. Parallel daarmee heeft men getracht de sportinfrastructuur te optimaliseren, zoals leegstaande sportinfrastructuur (leegstaande sportzalen van scholen, schoolzwembaden en dergelijke meer) optimaal open te stellen voor het publiek.

Een paar leden dienen vervolgens amendementen in die er toe strekken de regeling niet te laten gelden voor die gemeenten waar de honderd procent sportinfrastructuur noodzakelijk voor de subsidiëring van de sportfunctionarissen aanwezig is (Stuk 24 (1981-1982) — Nr. 2).

De Gemeenschapsminister legt er de nadruk op dat het sportfonds niet is opgenomen binnende begroting. Bovendien kunnen deze bedragen van het sportfonds voor velerlei doeleinden worden aangewend zoals bij voorbeeld het betalen van de aangestelde voor de BLOSO-sportkampen.

De Gemeenschapsminister maakt bovendien de restrictie dat de subsidiëring niet zou kunnen gelden voor de initiatieven die zelfbedruipend zijn en dat ook niet kan worden verwacht dat bovendien het bij komende personeel dat werkzaam zal zijn in de nieuwe infrastructuur ook gesubsidieerd zal worden.

Een lid vestigt de aandacht erop dat met het principe tot subsidiëring van de verlieslatende organisaties de verspilzucht mogelijk in de hand zal worden gewerkt.

Een lid benadrukt nogmaals dat de overheidsinvesteringen veel miljoenen kosten en dit wordt langzamerhand onmogelijk om dragen voor de rijksbegroting. Beter is het dus de private initiatieven aan te moedigen door dergelijke voorstellen.

Indien alleen verenigingen met een sociaal doel worden gesubsidieerd moet men dit doel juist en precies omschrijven.

Een lid vestigt de aandacht op een typische ziekte die volgens hem eigen is aan de private sector. Eerst subsidieert de overheid de infrastructuur mee, en vervolgens komen de aldus gesteunde verenigingen nogmaals aan de deur kloppen voor bijkomende subsidie met betrekking tot het aan tewerwenpersoneel. Het betrokken lid vestigt er dan ook de aandacht op dat men in sommige gevallen niet meer kan spreken van nood aan infrastructuur, zeker niet voor zwembaden. Bovendien heeft men via allerlei achterpoortjes de subsidies van BLOSO bijvoorbeeld doen afvloeien in één richting : zo zijn bijvoorbeeld vele BLOSO-subsidies naar het katholiekonderwijs gegaan via door hen opgerichte vzw's. Het lid vestigt er de aandacht op dat in de overheidssector de restricties, de normen en de vereisten veel strenger zijn dan in de private sector. Indien men aan de private sector subsidies zou willen verlenen dan moet het begrip „privaat” nauwkeurig worden omschreven.

De indiener verduidelijkt vervolgens een aantal punten van zijn voorstel. Hij meent dat er nog altijd behoeften moeten worden gelenigd in verband met de infrastructuur en deze behoeften moeten via geëigende wegen, dit wil zeggen de subsidiëring van de private sector, worden gevonden.

De Gemeenschapsminister zal zelf beslissen waar de mid-

delen worden gevonden om dit mogelijk te maken en dit via een discussie in de Executieve.

Het publiek dat wordt beoogd voor de toepassing van dit decreet zijn voornamelijk de erkende landelijk georganiseerde verenigingen en de daarbij aangesloten leden.

De auteur noemt het „begrip van zelfbekostiging” een relatief begrip. Hij wil voornamelijk de drempel verlagen voor allerlei initiatieven. Wat de principiële discussie betreft over wie wat moet doen stelt de indiener vast dat de trend in West-Europa erin bestaat dat de overheid terug meer armslag geeft aan de private sector.

Er bestaat zelfs een tendens die erop wijst dat de gemeenten van hun infrastructuur af willen, maar voor de indiener hoeft het niet die richting uit te gaan. Het subsidiariteitsbeginsel kan de huidige moeilijkheden helpen oplossen.

Een lid vraagt zich af of dit alles geen ommezwaai in het beleid betekent. Voor hem wil men blijkbaar afstappen van de rol van de overheid ten voordele van de private sector.

Een aantal vragen blijven steeds onbeantwoord. Zal de nieuwe regeling de verzuiling niet in de hand werken ? Hoe gaat men de spreiding via een adequate planning invullen ? Op grond van welke criteria zal men over de dossiers beslissen ? Hoe zal men vermijden dat het grootste deel van de bevolking niet zal worden uitgesloten uit de infrastructuur ?

Het lid vraagt derhalve dat de Hoge Raad van de Sport om advies wordt gevraagd over het voorstel en de amendementen.

Met deze laatste vraag gaat de Gemeenschapsminister akkoord. De lijst van de in aanmerking komende organisaties wordt in bijlage van het verslag gepubliceerd (zie bijlage 1). Wat de coördinatie met het rijks onderwijs betreft, antwoordt de Gemeenschapsminister dat daarover na lange onderhandelingen nog steeds geen akkoord bestaat.

De indiener van het voorstel stelt dat het advies van **de Hoge Raad van de Sport** (zie bijlage 2) over zijn voorstel van decreet betrekkelijk summier is. De motivering ervan is niet genuanceerd. De indiener verklaart verder dat dit voorstel van decreet geen aanleiding geeft tot dwingende uitgaven, hoewel er een apart begrotingsartikel is voorzien. De uitvoering hangt inderdaad af van de beschikbare kredieten.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de Commissie ofwel het advies van de Hoge Raad van de Sport naast zich moet leggen ofwel dient het voorstel te worden ingetrokken als het advies wordt gevolgd.

Een lid meent dat de doelstellingen moeilijk kunnen worden weerlegd, maar er is toch ook het negatieve advies van de Hoge Raad van de Sport en bovendien, aldus dit lid, moet men zich laten leiden door de feiten. Er zijn op het ogenblik vele andere subsidiëringen die veel kredieten opslorpen. Het lid vraagt zich af of er wel voldoende middelen zijn om dit voorstel te financieren. Bovendien wil hij weten wat dit decreet precies gaat kosten. Zolang dit niet bekend is, moet deze bespreking worden opgeschort.

De Gemeenschapsminister herinnert aan een aantal afspraken die in de vorige vergaderingen in deze Commissie zijn gemaakt :

1. privé-infrastructuur die zelfbedruipend is, kan niet **in aanmerking** komen voor dit voorstel ;

2. indien er een begrotingsartikel zou worden voorzien, mag dit niet ten nadele van andere artikelen gebeuren ;

3. het geld van het Sportfonds mag niet in aanmerking komen voor financiering van dit voorstel ;

4. het personeel dat bijkomend zou dienen te worden aangeworven voor de uitbreiding van de infrastructuur volgend uit dit voorstel van decreet, kan in geen geval gesubsidieerd worden ;

5. een zo groot mogelijk pluralisme moet worden nagestreefd.

Een lid voert vervolgens een aantal bezwaren aan tegen dit voorstel. De gevolgen op financieel vlak, aldus dit lid, zullen pas zichtbaar worden over 5 jaar.

Spreker gelooft niet dat er van andere posten niet zal worden afgenomen ten voordele van het begrotingsartikel dat zal resulteren uit dit voorstel.

Hij legt er verder de nadruk op dat men de financiering van andere reeds gestemde ontwerpen van decreet fors moet afremmen, omdat er geen middelen zijn. Het is dus naar zijn oordeel niet ernstig nu een nieuwe regeling goed te keuren.

Een ernstige raming van noodzakelijke middelen is onontbeerlijk vooraleer er hier kan worden gestemd. Terloops werpt spreker de vraag op hoe men kan controleren of bepaalde sportverenigingen in de onmogelijkheid zijn hun eigen infrastructuur zelf te betalen. Talrijke misbruiken kunnen uit deze situatie ontstaan en het gevaar is niet denkbeeldig dat men eerst komt aankloppen voor infrastructuursubsidies en vervolgens voor subsidies betreffende de werkmiddelen.

De Gemeenschapsminister deelt mee welke kredieten zijn gebruikt in de voorbije jaren voor sportinfrastructuur :

in 1982 was 285 miljoen frank voorzien ; in 1983, 240 miljoen frank en in 1984, 192 miljoen frank.

De Gemeenschapsminister heeft zijn beleid aangepast in die zin dat vooral de nadruk werd gelegd op kleinschalige projecten waar rationeel en energiebesparend met de middelen werd omgesprongen.

Voor het overige verwijst de Gemeenschapsminister naar de meegedeelde gegevens inzake de oprichting of verbetering van infrastructuur. Hij vreest dat de invoering van dit voorstel van decreet hoge uitgaven zal meebrengen.

De indiener van het voorstel, legt er nogmaals de nadruk op dat hij rekening wil houden met de nood die er thans bestaat. Er is een belangrijk tekort aan infrastructuur en zijn voorstel is daar een antwoord op. Hij verwijst nogmaals naar de Conseil Culturel die dit probleem heeft opgevangen. Ook BLOSO heeft een post voor roerende sportinfrastructuur in zijn begroting voorzien.

Wat de 5 opmerkingen van de Gemeenschapsminister betreft, verklaart de indiener zich akkoord om deze op te vangen via nieuwe amendementen, zoals onder meer in verband met de bedenkingen over personeel, het Sportfonds en het pluralisme.

Een lid vraagt aan de indiener of hij het zinnig vindt dat bestaande groeperingen die op een decretale regeling beroep kunnen doen thans kapot gaan omdat de Vlaamse Executieve fors in de middelen snoeit. Op zo'n ogenblik aan bepaalde sportclubs middelen geven als andere zelfs nog niet aan hun trekken komen met de bestaande regelingen, lijkt hem absurd.

De Voorzitter vraagt vervolgens wat er wordt gedaan met het advies van de Hoge Raad van de Sport.

Een ander lid stelt voor de bespreking verder te zetten en

sommige elementen van het advies **en van** de bespreking in de Commissie op te vangenvia amendementen tijdens de bespreking van de artikelen. Zo stipt spreker onder meer aan : de eis tot pluralisme, de noodzaak dit probleem op te lossen binnen de begroting, de noodzaak om het algemeen belang van de gemeenschap te dienen en dergelijke meer. Al deze elementen zouden moeten worden ingevoegd.

Een lid stelt vast dat er reeds 20 jaar voorrang van overheid-sinitiatief is inzake infrastructuur.

Er werd te weinig gedaan om privé-initiatieven te helpen. Dit voorstel komt daar aan tegemoet, maar had eigenlijk 10 jaar geleden moeten worden ingediend. Op dat ogenblik zou spreker er geen bezwaar tegen hebben gehad. Het lid vraagt uitdrukkelijk of er een krediet kan worden voorzien in 1985 ter uitvoering van dit voorstel. Indien het antwoord op deze vraag negatief is, dan dient de bespreking van dit voorstel te worden geschorst. Spreker wil niet dat er een blanco-cheque wordt getekend. Bovendien vraagt spreker zich af of een Executievebesluit niet beter zou zijn.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de juiste begrotingskredieten nu moeilijk te schatten zijn en dat hij niet kan verzekeren of een begrotingsartikel kan worden voorzien.

Een ander lid meent dat een besluit van de Executieve niet kan, omdat er geen rechtsgrond is. Bovendien is er een probleem met het Cultuurpact.

Verder wijst zij er op dat er een unaniem advies is geweest van de Hoge Raad en vindt zij het voorstel te schematisch en een amendering zou gevaarlijke improvisatie zijn. Het voorstel is thans incoherent en bevat niet veel logische samenhang. Het lid stelt dan ook voor dat men een totaal nieuwe redactie van de tekst zou opmaken.

De indiener kan het wel eens zijn met deze idee en wijst op amendementen die hijzelf reeds heeft ingediend.

Een lid wil weten langs welke kanalen en wegen de huidige infrastructuur ontstaat. Is dat niet voldoende ? Waarom moet er nu plots een nieuw wetgevend initiatief worden gestemd ?

De indiener wijst er op dat voorheen deze infrastructuur werd gesubsidieerd via het Ministerie van Volksgezondheid, maar dat de bevoegdheid tot subsidie van sportinfrastructuur in 1974 — als uitvoering van de Grondwetsherziening van 1971 — werd overgeheveld naar het Departement van Cultuur.

De Voorzitter vraagt **aan** de Commissie op welke manier men verder verkiest te werken.

De Commissie beslist vervolgens dat een werkgroep ad hoc zal worden opgericht, samengesteld uit de indiener en één vertegenwoordiger per fractie. Deze werkgroep wordt belast met het uitwerken van een nieuwe tekst waarin de elementen en correcties zullen worden verwerkt die in deze Commissie zijn naar voor gebracht.

De indiener van het voorstel van decreet wijst er in een volgende vergadering op dat het amendement van de heer O. Van den Broeck c.s. (stuk 24 (1981-1982) — Nr. 3) de resultante is van de bespreking in de werkgroep ad hoc die door deze Commissie werd aangesteld.

In de algemene bespreking werden argumenten geformuleerd die zouden worden opgenomen. In de voorliggende amendementen werd er aan de volgende problemen tegemoet gekomen :

— inzake de infrastructuur is er geen concurrentie meer mogelijk met de bestaande gemeentelijke infrastructuur. Dit

principe staat vermeld in het amendement van de heer A. Bourgeois C.S. (stuk 24 (1981-1982) — Nr. 2) ;

— het personeel, aangeworven door de initiatiefnemer ingevolge dit voorstel, komt niet in aanmerking voor de betoelaging ;

— gemeentelijke VZW's komen niet in aanmerking ;

— een zo groot mogelijk pluralisme moet worden nagestreefd.

Deze laatste drie bedenkingen gaan uit van de Executieve. Het Secretariaat van de Vlaamse Raad heeft ook een tekst voorgelegd waaruit enkele tekstverbeteringen zijn voortgevloeid : „Private” sportinfrastructuur moet „particuliere” sportinfrastructuur worden, bestaande „in” de vorm moet luiden bestaande „onder” de vorm, „globale” kostprijs moet worden gewijzigd in „totale” kostprijs.

De Commissie beslist eenparig de algemene bespreking verder te zetten op basis van de door de heer O. Van den Broeck C.S. ingediende amendementen (Stuk 24 (1981-1982) — Nr. 3). Alle andere door de heren A. Bourgeois, A. Coppieters, A. De Beul, A. Diegenant en O. Van den Broeck op het voorstel van decreet houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur ingediende amendementen (Stuk 24 (1981-1982) — Nr. 2) worden bijgevolg zonder voorwerp.

De Gemeenschapsminister wijst op de subsidiëring van sportinfrastructuur van de ondergeschikte besturen (sectie 52 art. 63.02).

Evolutie van de bedragen

	initieel gevraagd	effectief beschikbaar vastgelegd
1982	500 miljoen frank	280 miljoen frank 279.074.000
1983	900 miljoen frank	200 miljoen frank 200.708.000
1984	720 miljoen frank	135,3 miljoen frank 138.784.000
1985	240 miljoen frank	117 miljoen frank —

Bovendien werden in 1984 :

- de subsidiëeringsplafonds opgetrokken tot hun reële waarde in functie van kostprijs ;
- als innovatie ook energiebesparende aanpassingswerkengesubsidieerd volgens een versnelde procedure ;
- meer aandacht en expliciete reglementering voor herstellingwerken, gelet op de dringende noodzaak.

Daarbij is er nog een rondschriven met betrekking tot de subsidiëring van energiebesparende maatregelen in de bestaande sportinfrastructuur. Deze nieuwe maatregel zal uitgebreid worden tot alle culturele infrastructuur. Voorlopig, in 1985, beschikt de Gemeenschapsminister slechts over een klein bedrag voor de subsidiëring van de sportinfrastructuur der ondergeschikte besturen. Momenteel zijn er voor meer dan 500 miljoen frank subsidieaanvragen binnen, dit is viermaal meer dan wat er in de begroting is ingeschreven.

De indiener van het voorstel van decreet merkt op dat er niet van vandaag op morgen 100 miljoen frank vastleggingskredieten dienen te worden ingeschreven. Het voorstel van decreet voorziet de inwerkingtreding per 1 januari 1985 : hierop kunnen echter amendementen worden ingediend. Anderzijds stelt hij dat de nu voorhanden zijnde kredieten voldoende zijn : veel dossiers zijn immers nog niet rijp. De mogelijkheid bestaat dat door dit voorstel van decreet nieuwe initiatieven ontstaan die complementair zullen zijn aan overheidsinitiatieven.

Een lid deelt mee dat hij inhoudelijk geen enkel bezwaar heeft. Het grote bezwaar blijft echter het feit dat er geen geld beschikbaar is. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap doet men er verkeerd aan decreten te stemmen zonder dat er financiële middelen voorhanden zijn. Daardoor dienen veel decreten te worden teruggedroefd. De spreker verwijst ter zake naar de sector monumentenzorg. Dergelijke handelwijze betekent de mensen bedriegen.

De Voorzitter treedt de vorige spreker bij waar hij stelt dat dit voorstel financieel moeilijk haalbaar lijkt.

De indiener van het voorstel van decreet wijst op de bestaande trend om met minder geld meer te doen. De bedoeling van dit voorstel is alleen de mogelijkheid te laten om via een progressieve start initiatieven te nemen. Men zal de drempel verlagen, zonder inkomsten te moeten derven. De keuze van morgen wordt niet gehypothekeerd door dit decreet.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat hij over onvoldoende kredieten beschikt. Hij is wel voor verbetering van de particuliere sportinfrastructuur maar de indruk mag niet worden gewekt dat er iets wordt beloofd zonder uitverkorenen om ervan te genieten. Principieel stemt hij in met het voorstel, maar er is geen geld.

Een lid meent dat het niet uitgesloten is om via dit decreet op een goedkopere wijze te voldoen aan bepaalde behoeften qua sportinfrastructuur. Wel dienen dezelfde voorwaarden inzake publiekgebruik gesteld als deze met betrekking tot de gemeentelijke sportinfrastructuur. Het is niet uitgesloten dat hetzelfde resultaat wordt behaald, maar dit op eengoedkopere manier.

Het lid merkt op dat in sommige gemeenten, via dit voorstel van decreet, een volwaardig alternatief zou kunnen worden aangeboden.

Een ander lid stelt dat een dergelijk decreet 10 à 15 jaar geleden diende te worden gestemd. Nu zijn er veel decreten die, bij gebrek aan geld, niet kunnen worden uitgevoerd. Hij noemt dit voorstel niet ernstig.

De indiener van het voorstel van decreet noemt zich niet pessimistischer over de beschikbare middelen dan de Franstaligen of de Duitstaligen waar een dergelijke regeling wel bestaat.

De Gemeenschapsminister antwoordt met erop te wijzen dat er bij ons slechts één Executieve voor zowel de Gemeenschap als het Gewest bestaat. Met de huidige Voorzitter van de Vlaamse Executieve wordt een orthodox financieel beleid gevoerd. Als gevolg van de lasten van het verleden zit het Gewest diep in de schuld. Daardoor worden er gelden gedraineerd van de Gemeenschap naar het Gewest. Bij de Franstaligen is deze fusie niet gebeurd. Dit is een groot verschil.

De indiener van het voorstel merkt op dat alles draait rond de politieke opties. De objectieve nood kan worden beantwoord met minder geld dan nu het geval is. Hij dacht altijd dat de Gemeenschapsminister een waarschuwende stem liet horen, geen veto. Volgens de indiener is het voorstel een streng gereguleerd decreet, **en geeft** het geen aanleiding tot verspilling. Het is inderdaad een nieuwe optie : morgen kunnen er wel middelen aanwezig zijn.

De Gemeenschapsminister herhaalt zijn stelling dat de huidige financiële middelen onvoldoende zijn om de bestaande decreten te dekken. Hij geeft hiervan verschillende voorbeelden, onder meer met betrekking tot de sportfunctionarissen en de bibliotheken.

De indiener verwijst naar artikel 6 om aan te tonen dat er geen 100 % subsidiëring is. De bedoeling is enkel om de drempel tot het nemen van initiatieven te verlagen

Een lid vraagt of de voorziene datum van inwerkingtreding van dit decreet behouden blijft (stuk 24 (1981-1982) — Nr. 3).

De indiener merkt op dat er in de Commissie een consensus is ontstaan om het decreet per 1 januari 1986 te laten in werking treden. Een amendement van die strekking werd echter nog niet ingediend. Er zullen daardoor geen budgettaire implicaties zijn voor de begroting 1985.

Een ander lid meent dat er dienaangaande zeker nog geen consensus is ontstaan. Hij blijft het fundamenteel oneens met de bedoeling van dit voorstel van decreet. Hij stelt vast dat er vele miljoenen frank te kort zijn om de bestaande gemeenschappelijke infrastructuur degelijk te laten functioneren. Indien dit voorstel van decreet wordt aangenomen zal een stuk verzuiling blijven bestaan waardoor een gedeelte van de bevolking zal worden uitgesloten. Het lid vraagt zich af hoeveel dit voorstel van decreet uiteindelijk zal kosten. Een identieke situatie is ontstaan door het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekwerk. Door dit voorstel van decreet zullen de middelen van de gemeenschappelijke sportinfrastructuren worden verminderd ten voordele van de private sportinfrastructuur.

De Gemeenschapsminister deelt de begrotingscijfers mee. Voor 1982 had hij op deze post 280 miljoen frank ter beschikking, voor 1983 200 miljoen frank, voor 1984 135 miljoen frank en voor 1985 117 miljoen frank.

De indiener van het voorstel van decreet wijst erop dat deze bezwaren door de nieuwe tekst in grote mate werden opgevangen. Zo worden de personeelsleden van iedere vorm van subsidiëring uitgesloten. Wel zal er een verschuiving van financiële middelen uit het aannemen van het voorstel van decreet moeten volgen : hiervoor zal de Vlaamse Executieve, dit in overleg met de Vlaamse Raad, moeten zorgen. Uit deze beslissing zullen dus een aantal implicaties voortvloeien. Met betrekking tot het opgeworpen bezwaar van het uitsluiten van bepaalde bevolkingsgroepen stelt de indiener dat het hier enkel om kleinschalige initiatieven gaat. De Gemeenschapsminister zal dus een ruime keuze hebben inzake het al dan niet subsidiëren van bepaalde projecten : immers in alle bevolkingslagen is er belangstelling voor dergelijke initiatieven.

Een lid verwijst naar artikel 19,3 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad waarvan de tekst als volgt luidt : „In geval van mogelijke nieuwe uitgaven ten gevolge van enig voorstel van decreet of amendement waarvoor vooraf in de nodige middelen moet worden voorzien, kan het betrokken lid van de Executieve vóór de eindstemming in commissie worden verzocht aan de commissie ofwel een nota te bezorgen met een raming van de nieuwe uitgaven en met opgave van de middelen om die uitgaven te bestrijden, ofwel zijn met redenen omkleed voorstel tot afwijzing mede te delen.”

De Gemeenschapsminister merkt op dat hij onmogelijk kan zeggen welke nieuwe uitgaven uit dit voorstel van decreet zullen voortvloeien : het initiatief moet immers van de particuliere sector uitgaan.

Een ander lid merkt op dat er, op het ogenblik van het indienen van het voorstel van decreet, misschien geld genoeg voorhanden was. Hij vraagt of het mogelijk zo is dat via kleine uitgaven aan de particuliere sportinfrastructuur veel grotere uitgaven voor de bouw van nieuwe gemeentelijke sportinfrastructuur kunnen worden vermeden.

De Gemeenschapsminister en de Voorzitter van de Commissie stellen de vraag of een beroep op artikel 19,3 van het R.v.O. kan uitgaan van een lid van de Commissie of dat het beroep moet uitgaan van een meerderheid der Commissieleden. Beiden opteren eerder voor deze laatste mogelijkheid.

Een lid opent opnieuw de initiële discussie. Hij meent dat ten tijde van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap een andere optie werd genomen. Het eventueel verschuiven van de datum van inwerkingtreding naar 1 januari 1986 betekent in feite geen antwoord van de Vlaamse Executieve aan de indiener van het voorstel van decreet. Zullen er immers in de toekomst wel financiële middelen zijn om dit decreet eventueel uit te voeren ? Wel zou hij graag van de Gemeenschapsminister willen vernemen hoeveel subsidies de gemeentebesturen aan de particuliere sportinfrastructuur verlenen. Dit bedrag loopt zeker in de honderden miljoenen franken. Een identiek probleem is opgedoken bij de subsidiging van de culturele centra : naar waar zijn die subsidies in feite gegaan ? Het lid meent dat de eventuele uitvoering van dit decreet de werkloosheid in andere sectoren zal verhogen. Meer specifiek bedoelt hij hier de jeugdsector. Het moet zijns inziens voor iedereen duidelijk zijn dat er door de Vlaamse Executieve een bepaalde keuze zal moeten worden gemaakt.

Een ander lid is de mening toegedaan dat de algemene bespreking nu ten einde is. Hij meent dat, ingevolge het beroep op artikel 19,3 van het Reglement van Orde, het correct is als de Gemeenschapsminister vóór de eindstemming in de Commissie, de in dit artikel bedoelde nota voorlegt.

De Voorzitter merkt op dat de Gemeenschapsminister ook een voorstel tot afwijzing kan mededelen.

De Gemeenschapsminister meent dat de in artikel 19,3 van het Reglement van Orde vermelde „mogelijke nieuwe uitgaven” op dit voorstel van decreet van toepassing zijn. Hij wil hier dan ook een verklaring afleggen. Voor het begrotingsjaar 1985 van de Vlaamse Gemeenschap stelt hij een belangrijk financieel tekort vast. Hij hoopt dat de nationale Regering in de toekomst meer financiële middelen ter beschikking zal stellen. Hij wijst erop dat sommige decreten die reeds jaren terug werden aangenomen slechts gedeeltelijk werden uitgevoerd en dit door een gebrek aan middelen. De gemaakte opmerking inzake de jeugdsector beantwoordt hij door erop te wijzen dat hij slechts een beperkt krediet ter beschikking heeft. Praktisch gezien kan hij slechts één personeelslid per jeugdorganisatie subsidiëren. Misschien zullen er via de budgetcontrole nieuwe financiële middelen worden gevonden. Dit is echter niet zeker. Alleszins stelt hij dat, indien er bij komende kredieten worden gevonden, bij voorrang de bestaande decreten zullen worden uitgevoerd. Dit geldt ook voor het begrotingsjaar 1986.

Wel deelt hij mee dat hij een subamendement zal indienen op artikel 11 ertoe strekkend dat de Vlaamse Executieve de datum van inwerkingtreding van dit decreet zal bepalen.

Een lid merkt op dat het, qua filosofie, wel moeilijk is iets te geven als je het niet hebt. Het door de Gemeenschapsministervoororgestelde subamendement noemt hij echter heel primordiaal. Tegen het voorstel van decreet heeft hij verder geen bezwaren meer als dit subamendement wordt aangenomen.

Een ander lid deelt mee dat zijn bezwaren fundamenteel blijven en dit ten overstaan van het principe zelf van de keuze : ofwel een gemeenschappelijke infrastructuur ofwel een particuliere infrastructuur. Immers, bij deze laatste optie worden een aantal gebruikers uitgesloten. Hij wenst dat artikel 19,3 van het Reglement van Orde wordt toegepast. De Gemeen-

schapsminister moet in ieder geval meedelen hoeveel de uitgaven zullen bedragen. Verder moet hij uitdrukkelijk vermelden waar de financiële middelen zullen worden gehaald. De Gemeenschap sminister gaf toe dat het bedrag enkel op de post gemeenschappelijke infrastructuur kan worden gevonden. Allezins moet de Vlaamse Raad kunnen beslissen met kennis van zaken. Het tijdstip waarop het decreet in werking treedt speelt dus geen rol.

De indiener merkt op dat de Vlaamse Executieve put uit de algemene financiële middelen die de hare zijn.

Een lid merkt echter op dat, voor wat de gestemde begroting betreft, de middelen reeds vast liggen. Voor de uitvoering van het decreet kunnen de financiële middelen enkel uit de voorziene bedragen voor de gemeenschappelijke infrastructuur worden geput.

De indiener merkt op dat de kredieten van de Vlaamse Gemeenschap worden geput uit het globaal bedrag en nadien verdeeld.

Een ander lid stipt ter zake aan dat het in deze begroting onmogelijk is om de financiële middelen te vinden. De Vlaamse Executieve kan deze eventueel wel vinden voor het volgende begrotingsjaar.

Een lid repliceert hierop door te zeggen dat — onafgezien van het subamendement dat de Gemeenschapsminister op dit voorstel van decreet zal indienen — indien de Gemeenschapsminister beleidsmatig oordeelt over de middelen die ter beschikking staan, hij dan ook moet verklaren hoeveel hij voorziet voor de gemeenschappelijke sportinfrastructuur enerzijds en voor de particuliere sportinfrastructuur anderzijds. Dit vormt een belangrijke keuze.

Een ander lid wijst erop dat de Vlaamse Executieve akkoord gaat met het voorstel van decreet, maar dat ze beslist wanneer het in voege treedt.

Een lid verklaart zich volledig eens met de draagwijdte van het voorstel van decreet. Er worden immers twee ideeën weerhouden. Enerzijds is er geen dubbelgebruik mogelijk met de bestaande sportinfrastructuur, dit ingevolge artikel 7. Analooq met de bestaande regeling in verband met de zwembaden moeten er gebruiksovereenkomsten tussen de gemeenten en de particuliere sportinfrastructuren worden afgesloten om, via een alternatieve gemeenschappelijke sportinfrastructuur, tot een rationalisering in deze sector te komen. Anderzijds moet het geheel kaderen in een algemene programmering voor de sportinfrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap. Om dit te benadrukken zal hij via een subamendement een nieuw artikel 8bis voorstellen.

Een ander lid merkt op dat het vermijden van dubbelgebruik met de bestaande infrastructures enkel op de openbare sportinfrastructuur betrekking heeft. De door een lid gesuggererde gebruiksovereenkomsten zouden de voorwaarde moeten voorzien dat de particuliere sportinfrastructuur voor iedereen toegankelijk is. Dit is in het voorliggend voorstel van decreet niet het geval.

Een lid repliceert dat de wens om gebruiksakkoorden mogelijk te maken niet via dit voorstel van decreet kan worden gerealiseerd. Dit veronderstelt een wijziging van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij het decreet van 1 juni 1983.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

De Commissie neemt artikel 1 eenparig aan. Er valt op te merken dat alle artikelsgewijze stemmingen evenals de eindstemming gebeurden in toepassing van artikel 22, 3 van het Reglement van Orde.

Artikel 2

Een lid wenst te weten wat met de term, „sportverenigingen” juist wordt bedoeld. Hij herhaalt zijnvraag hoe de Vlaamse Executieve aan de nodige financiële middelen zal komen. Inzake het woord „aankopen” stipt hij aan dat dit woord niet in de titel van het voorstel van decreet is terug te vinden.

De heer P. Breyne, uw verslaggever, dient een subamendement in op artikel 2 dat ertoe strekt de woorden „voor het uitvoeren van onroerende werken die strekken tot het oprichten, het aankopen en/of het verbeteren van sportinfrastructuur” te vervangen door de woorden „voor het oprichten, verbeteren en/of aankopen van onroerende sportinfrastructuur”.

De indiener van het voorstel van decreet merkt op dat er volgens verschillende adviezen van de Raad van State in decreten geen verwijzing mag gebeuren naar „een lid van de Executieve”. Er dient steeds sprake te zijn van „de Vlaamse Executieve”.

Na een gedachtenwisseling dient de **Gemeenschapsminister** daarop een subamendement in op artikel 2 ertoe strekkend de woorden „wordt het lid van de Vlaamse Executieve dat de sport onder zijn bevoegdheid heeft, hierna te noemen het lid van de Executieve, gemachtigd aan de sportverenigingen toelagen te verlenen” te vervangen door de woorden „kunnen toelagen worden verleend aan de sportverenigingen”.

Een lid is de mening toegedaan dat de overheid nu zal betalen voor initiatieven waarvan een aantal mensen zullen worden uitgesloten. Ook zal de verzuiling toenemen. Hij blijft zich verzetten tegen het voorstel van decreet omdat er geen duidelijkheid is over de bron en de omvang van de noodzakelijke financiële middelen.

De subamendementen van de heer P. Breyne en van de Gemeenschapsminister worden ieder met 5 stemmen tegen 1 aangenomen.

Het aldus gewijzigd artikel 2 wordt vervolgens eveneens met 5 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 3

De Commissie neemt het ongewijzigde artikel 3 met 5 stemmen tegen 1 aan.

Artikel 4

Op dit artikel 4 wordt door de heer P. Breyne een subamendement ingediend dat ertoe strekt in de tweede gedachtestreep de woorden „dient ze ook de grond waarop de infrastructuur is opgetrokken te verwerven” te vervangen door de woorden „ook eigenaar te zijn van de grond waarop de infrastructuur is opgetrokken”.

Een lid is de mening toegedaan dat een vervreemding on-

vrijwillig kan zijn. Zo kan een vereniging of een sportfederatie in moeilijkheden komen en worden gedwongen zijn activiteiten stil te leggen. Blijft de Vlaamse Gemeenschap in dit geval schuldeiser? Het lid stelt dat de gemeenschap in soortgelijke gevallen aanspraak blijft maken tenzij er uitdrukkelijk werd voorzien dat dit niet zou gebeuren.

Een ander lid stelt dat er enkel sprake kan zijn van vervreemding bij verkoop en niet bijvoorbeeld bij overlijden indien de erfgenaam de zaak verder blijft exploiteren.

De indiener merkt op dat deze clausule precies werd bedoeld om de eventuele vervreemding tegen te gaan. Immers de middelen dienen aangewend voor een doel waarvoor ze werden bestemd. Wel worden in de andere artikelen van dit voorstel van decreet voorwaarden opgelegd.

De Commissie beslist als tekstverbetering in de tweede alinea van artikel 4 het woord „de” weg te laten.

De Commissie neemt het subamendement van de heer P. Breyne en het aldus gewijzigde artikel 4 aan telkens met 6 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 5

De indiener wijst op het bestaan van een dubbele norm : het moeten kleinschalige projecten zijn die echter toch de moeite waard zijn om te worden gesubsidieerd.

Tevens bepaalt de Executieve de maximumbedragen die in aanmerking komen voor betoelaging : daardoor is het mogelijk om bepaalde gedeelten van de projecten van subsidiëring uit te sluiten. Door de heer P. Breyne wordt een subamendement ingediend ertoe strekkend op de tweede regel van dit artikel de woorden „aankopen en/of verbeteren” te herschikken zodat zij als „verbeteringen en/of aankopen” dienen te worden gelezen. Tevens stelt het lid vragen over de juiste betekenis van de laatste alinea van artikel 5.

Een ander lid betreurt dat men, qua normen, bepaalde voorwaarden oplegt aan de overheidsinitiatieven maar dezelfde regel niet toepast voor particuliere initiatieven. In voorliggend voorstel van decreet wordt alles overgelaten aan een lid van de Vlaamse Executieve. Dit begrijpt hij niet.

De indiener wijst erop dat het hier zeker geen innovatie betreft.

Een lid is de mening toegedaan dat ingevolge artikel 8 van dit voorstel van decreet de Vlaamse Executieve bepaalde sportinfrastructuren kan uitsluiten.

Een ander lid merkt op dat de tekst de mogelijkheid openlaat om ook met normen te werken. De Executieve moet immers de procedure voor de aanvraag bepalen. Na een gedachtenwisseling in de Commissie dient de Gemeenschapsminister een subamendement in om de laatste alinea van artikel 5 als volgt te lezen : „De Executieve bepaalt de aard van de aankopen en werken en de maximumbedragen ervan die in aanmerking komen voor betoelaging”.

Als tekstverbetering beslist de Commissie in de eerste regel van artikel 5 het woord „globale” te vervangen door het woord „totale”. Eveneens als tekstverbetering wordt het woord „betoelaging” op de laatste regel van artikel 5 door het woord „subsidiëring” vervangen.

De subamendementen van de heer P. Breyne en van de Gemeenschapsminister worden door de Commissie aangenomen telkens met 5 stemmen tegen 1. De Commissie neemt vervol-

gens het gewijzigd artikel 5 met 5 stemmen tegen 1 aan.

Artikel 6

Een lid vraagt waarom er niet met schijven wordt uitbetaald. Dit is wel het geval bij overheidsinitiatieven.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat, ingevolge artikel 9, de Executieve de procedure voor de betaling van de subsidie bepaalt.

De Commissie neemt het ongewijzigd artikel 6 met 5 stemmen tegen 1 aan.

Artikel 7

Op vraag van een lid wat er met de woorden „honderd ten honderd” wordt bedoeld antwoordt de Gemeenschapsminister dat hieronder „volledig” dient te worden verstaan.

De indiener wijst erop dat in het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij het decreet van 1 juni 1983 ook met percentages wordt gewerkt.

De Commissie neemt het ongewijzigd artikel 7 met 5 stemmen bij 1 onthouding aan.

Artikel 8

Op dit artikel wordt door de heer P. Breyne een subamendement ingediend ertoe strekkend een nieuw artikel 8bis in te voegen waardoor in de schoot van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens een programmeringscommissie wordt opgericht (Stuk 24 (1981-1982) — Nr. 4).

De indiener vraagt of de tweede zin van het huidig artikel 8 moet behouden blijven indien zijn subamendement wordt aangenomen. Zijns inziens kan artikel 8 worden herschreven: namelijk het subamendement met toevoeging van de eerste zin van het huidig artikel 8 dat betrekking heeft op de uitsluiting van de zwembaden.

Een lid stelt voor om van het subamendement een nieuw artikel 9 te maken, dit met behoud van het huidig artikel 8.

De indiener van het voorstel van decreet wijst er echter op dat de oprichting van de programmeringscommissie, voorzien in het subamendement, het huidig artikel 8 vooraf moet gaan.

Een ander lid stelt dat de programmeringscommissie als taak heeft de normen voor te stellen waarbinnen de infrastructuur wordt gesubsidieerd. Ook moet de programmeringscommissie de spreiding van de inplanting der infrastructuur behartigen.

Op vragen van een lid antwoordt de Gemeenschapsminister dat in het subamendement de woorden „het lid van de Executieve” mogen behouden blijven daar een advies steeds aan een lid van de Executieve wordt verleend. In het huidig artikel 8 moeten de woorden „Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens” ook niet worden vervangen door de in het subamendement voorziene programmeringscommissie. Volgens het subamendement verleent de

programmeringscommissie advies over individuele aanvragen voor subsidiëring terwijl de in het huidig artikel 8 voorzien uitsluitingen een grotere impact vertonen : het gaat hier over algemene maatregelen. Daarom gaat een dergelijk voorstel beter uit van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens zelf.

De heer P. Breyne dient daarop een amendement op zijn subamendement in dat ertoe strekt na de woorden „het lid van de Executieve” de woorden „dat de sport onder zijn bevoegdheid heeft” in te voegen. Dit vloeit voort uit de nieuwe tekst van artikel 2. De Commissie neemt deze tekstverbetering aan.

De Commissie neemt eenparig het geamendeerde subamendement als nieuw artikel 8 aan, dit mits weglating, en dit als tekstverbetering, van de woorden „de schoot van”.

De Commissie neemt vervolgens met 6 stemmen bij 1 onthouding het huidig artikel 8 als nieuw artikel 9 aan.

Artikel 9 (nieuw artikel 10)

De heer A. Diegenant dient een subamendement in dat ertoe strekt op de eerste regel van dit artikel de woorden „Het lid van” weg te laten.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het hier gaat om een delegatie vanwege de Executieve aan de Gemeenschapsminister.

Dit subamendement wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Vervolgens neemt de Commissie het gesubamendeerd nieuw artikel 10 eenparig aan.

Artikel 10 (nieuw artikel 11)

De indiener van het voorstel van decreet stipt aan dat dit artikel een uitvloeisel is van de vrees van de Gemeenschapsminister dat de ingevolge dit voorstel van decreet gesubsidieerde particuliere infrastructuur aanleiding zou geven tot het aanwerven van personeelsleden die nodig zijn voor de uitbating ervan.

De Commissie neemt het nieuw artikel 11 eenparig aan.

Artikel 11 (nieuw artikel 12)

Naar aanleiding van de besprekingen in de Commissie dient de Gemeenschapsminister een subamendement in dat ertoe strekt de tekst van dit artikel te vervangen door wat volgt : „De Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt”.

De Commissie neemt dit subamendement en het aldus gewijzigd nieuw artikel 12 eenparig aan.

Opschrift

De Commissie besluit eenparig het opschrift van dit voorstel van decreet als volgt te wijzigen : „Voorstel van decreet betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere sportinfrastructuur”.

Eindstemming

Het gehele voorstel wordt vervolgens met 5 stemmen tegen
1 aangenomen.

De Verslaggever,

P. BREYNE

De Voorzitter,

1. VAN BELLE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Voorstel van decreet
betreffende de subsidiëring van het oprichten,
verbeteren en/of aankopen van particuliere
sportinfrastructuur****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Binnen de grenzen van de daartoe voorziene begrotingskredieten, kunnen toelagen worden verleend aan de sportverenigingen voor het oprichten, verbeteren en/of aankopen van onroerende sportinfrastructuur.

Artikel 3

De in artikel twee vermelde verenigingen dienen op het ogenblik van de subsidieaanvraag sedert ten minste vijf jaar te bestaan onder de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk. Ze dienen erkend te zijn als landelijk georganiseerde sportfederatie die daarenboven slechts één tak van sport organiseert, of bij een dergelijke federatie aangesloten te zijn. Gemeentelijke verenigingen zonder winstoogmerk vallen niet onder de toepassing van dit decreet.

Artikel 4

De vereniging die om toelagen verzoekt dient :

- in geval van oprichting, eigenaar te zijn van de grond waarop de gesubsidieerde infrastructuurwerken worden verricht ;
- in geval van aankoop, ook eigenaar te zijn van de grond waarop de infrastructuur is opgetrokken ;
- in geval van verbetering, op het ogenblik van de betekening van de toelage eigenaar te zijn van het gebouw.

In geval van vervreemding binnen twintig jaar na de betekening van de toezegging van de toelage, kan de verleende subsidie worden teruggevorderd.

Artikel 5

De totale kostprijs van de in artikel twee vermelde oprichtingen, verbeteringen en/of aankopen moet ten minste één miljoen frank bedragen en mag het bedrag van twintig miljoen frank niet overschrijden.

Deze bedragen zijn gekoppeld aan de index der kleinhandelsprijzen.

De Executieve bepaalt de aard van de aankopen en werken en de maximumbedragen ervan die in aanmerking komen voor subsidiëring.

Artikel 6

De toelage bedraagt vijftig ten honderd van het bedrag van de voor subsidiëring aanvaarde uitgaven.

Artikel 7

Geen subsidies kunnen worden verleend op basis van dit decreet voor sportinfrastructuur gelegen in gemeenten waar de hoeveelheid aanwezige sportinfrastructuur honderd ten honderd beantwoordt aan de normen gesteld in het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij het decreet van 1 juni 1983.

Artikel 8

In de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens wordt een programmeringscommissie opgericht.

Deze commissie stelt een programmering op voor de sportinfrastructuur binnen de Vlaamse Gemeenschap, en verleent advies aan het lid van de Executieve dat de sport onder zijn bevoegdheid heeft, over elke aanvraag voor subsidiëring op basis van dit decreet.

Artikel 9

De zwembaden worden uitgesloten van de toepassing van dit decreet. Op voorstel van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens, kan, om reden van verzadiging, door de Executieve nog andere sportinfrastructuur van de toepassing van dit decreet worden uitgesloten.

Artikel 10

De Executieve bepaalt de procedure voor de aanvraag, de betekening van de toezegging, de betaling en de terugbetaling van de subsidie.

Artikel 11

Artikel 10, § 1 van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, gewijzigd bij het decreet van 17 mei 1984, wordt als volgt aangevuld :

„De personeelsleden aangenomen voor de uitbating van gesubsidieerde sportinfrastructuur, worden uitgesloten van de toepassing van dit artikel.”

Artikel 12

De Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

BIJLAGEN

BIJLAGE I

Erkende landelijk georganiseerde sportverenigingen 1985

- 2.1 Vlaamse Turnliga
- 2.2 Katholieke Vlaamse Turnfederatie
- 2.3 Socialistische Tumbond van België – Nederlandstalige Vleugel
- 2.4 Vlaamse Liberale Turn- en Sportbond
- 2.5 Federatie Vrije Tijd – Dans en Sport
- 2.6 Bond voor Lichamelijke Opvoeding
- 2.9 Federatie voor Recreatie en Omnisport

- 3.1 Vlaamse Atletiekliga
- 3.3 Vlaamse Arbeiders Wandel en Atletiek Federatie

- 4.1 Vlaamse Zwemliga
- 4.3 Nederlandstalig Kano Verbond
- 4.4 Landelijke Bond van Watersportverenigingen in België
- 4.5 Landelijke Federatie voor Waterski
- 4.7 Arbeiderswatersportbond
- 4.8 Vlaamse Vereniging voor Watersport
- 4.10 Vlaamse Roeiliga
- 4.11 Landelijke Windsurfing Federatie

- 5.3 Vlaamse Handbalvereniging
- 5.4 Vlaamse Interprovinciale Volleybalbond
- 5.7 Vlaamse Tennisvereniging
- 5.8 Nederlandstalige Badmintonliga
- 5.9 Vlaamse Tafeltennisliga
- 5.12 Vlaamse Rugbybond
- 5.14 Koninklijke Belgische Liefhebbersvoetbalbond-Nederlandstalige Afdeling
- 5.17 Antwerpse Vereniging van Vriendenclubs
- 5.18 Arbeidersvoetbalbond
- 5.19 Belgische Base- en Softball Federatie
- 5.20 Koninklijke Belgische Korfbalbond
- 5.21 Krachtbalfederatie
- 5.23 Vlaamse Liga Petanque Sport
- 5.26 Vlaamse IJshockeybond
- 5.27 Vlaamse Katholieke Sportfederatie-Omnisport
- 5.37 Nationale Onafhankelijke Minivoetbalbond
- 5.38 Vlaamse Liga voor Mini-, Jeugd- en Recreatievolleybal
- 5.40 Koninklijk Katholiek Vlaams Sportverbond
- 5.42 Koninklijke Vlaamse Katholieke Tafeltennisfederatie
- 5.43 Vlaamse Katholieke Sportfederatie – Volleybal
- 5.44 Landelijke Tennisbond

- 6.1 Vlaamse Judofederatie
- 6.5 Vlaamse Karate Vereniging
- 6.6 Bond der Vlaamse Schermkringen van België
- 6.10 Vlaamse Karate Associatie
- 6.14 Vlaamse Vechtsport Associatie

- 7.1 Nederlandstalige Gewichtheffersliga

- 8.1 Liga van Vlaamse Zweefvliegclubs
- 8.5 Belgische Alpenclubs – Nederlandstalige Vleugel
- 8.6 Vlaamse Snelschaatsvereniging
- 8.7 Vlaamse Rolschaatsbond
- 8.8 Vlaamse Skivereniging
- 8.11 Belgische Politie Sportbond – Nederlandstalige Vleugel
- 8.14 Gezinsportfederatie – Bond der Grote en Jonge Gezinnen
- 8.16 Verbond van Vlaamse Speleologen
- 8.17 Vlaamse Kunstschaatsbond
- 8.21 Vlaamse Bergsportvereniging
- 8.24 Vlaams Verbond van Paraclubs
- 8.25 Sporval
- 8.26 Dansliga Sportfederatie

- 9.2 Nederlandstalige Liga der Koninklijke Belgische Federatie-Handboogschieten
 - 9.3 Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen – Nederlandstalige Afdeling
 - 9.4 Federatie van Vlaamse Kleiduivenschutters
 - 9.5 Landelijke Unie der Kruisboogschutters
 - 9.7 Belgische Nederlandstalige Federatie Liggende Wip
 - 9.11 Landelijke Rijverenigingen
 - 9.16 Nederlandstalige Wandelfederatie
 - 9.17 Vlaamse Wielrijdersbond
 - 9.20 Arbeiderstoeristenbond voor Natuurvriendensport en Openluchtlevens
 - 9.21 Sportfederatie Vlaamse Kampeerders
 - 9.22 Vlaamse Liga van Bedrijfssportbonden
 - 9.24 Vlaamse Wandelaarsbond
 - 9.27 Vlaamse Wandel en Jogging Liga
 - 9.31 Vlaamse Universitaire Sportfederatie
 - 9.33 Falos-Sportfederatie van de KAV en KWB
 - 9.42 Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden
 - 9.43 Vlaams Handboogschuttersverbond

 - 11.1 Belgische Sportfederatie voor Gehandicapten – Nederlandstalige Liga
 - 11.4 P.S.Y.L.O.S.
 - 11.5 S.L.O.B.O.
 - 11.6 N.F.S.O.G.
 - 11.7 N.A.S.S.O.-M.I.V.A.
-

BIJLAGE II

Advies van de Hoge Raad (vergadering 8 juni 1983) betreffende
het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant, houdende subsidiëring
van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur
Vlaamse Raad stuk 24

De HR vond dat zolang de overheid niet over voldoende middelen kon beschikken om
de eigen infrastructuur op behoorlijke wijze te runnen, zij ook voor het particulier initia-
tief geen middelen beschikbaar kon stellen.

ADVIES : negatief.
